VIRO
Spectatissimo & Doctissimo
DOMINO

NATHANAELI GOTTLIEB GNOSPIO

Suburbani Collegii Scabinalis Assessori Dignissimo,

Patrono suo vere Munifico ætatem colendo,

NOMINALIASVA

Nonis scilicet Septembris

ea, qua decet, Solennitate celebranti

votis religiosissimis

felicia quævis adprecari, Debitamque Pietatem ac Observantiam,

tanquam grati animi tesseram Carmine qualicunque Elegiaco attestari

voluit, debuit
Cliens subjectissimus

Henricus Reichelius.



MORUNII, impressit Joh. Nicolai, NOB. SENAT, & GYMNASII Typographus

() Monte off compact diverbilled, the dedica North Delighedon.

olte seine jutter zu begleiten

Gregia magnos extollere laude Patronos, Tempore nos quovis sas pietas que jubet. Præcipue vero, gratæ quo certa clienti Testandz mentis scilicet ansa datur. Nam Mæcenates veluti benefacta decorants Sic ornat nosmet gratia nostra decens. Ista diu mecum reputando, Nominis, euge! Sele mî przlens obtulit hicce dies, Sidere felici quo rursus Festa benigni, Anno transacto, NATHANAELIS eunt. Quove Tuas laudes cantarem carmine quamvis Exili (melius nam mea Musa negat.) Attamen, ur speto, TE digno, voceque grata Dona celebrarem, MAGNE PATRONE, tua. Vnde sed incipiam, mens in contraria fertur, Ac dubius, credas, harco totus ego. Sichenefacta, mihi pridem collata (fatendum,) Indigno quamvis, me cumulâre tua. Singula quæ quodsi vellem percurrere, totus Deficeret vere me modo, crede, dies. Expediam vero hoc brevibus: nam tempus id urget, Dum nimium quodvis vertiturin vitium. Multaque, Rhetoribus veluti mos, dicere paucis Annitar, dictis annue, qualo, meis. Altera TV manans es summi e vertice montis Quæ præbet largam vena perennis aqvam. TV velin immeritum tua dulcia dona tulisti, Qua, taceo, meritos muneta magna manent? HincHonor & meritus, quin Lausq; Decusque, PA-TRONE MAGNE, Tuum Nomen semper & usque decent. Nomen, (a) quo gaudes, si versio Ebraa notetur,

Donum, res clara est, indicat hocce DEI. Inde DEI quoniam Donumes, donoque Parentis Vtriusque tui per pia vota datus,

(a) Nom: est compos: è verb. Rad. po dedit, & Nom. DEI essent.

In miseros etiam confers tua dona, perinde Acsicertares cum [mihicrede,] DEO. os, Odignum tali Nomenque Omenque PATRONO! Ct. Cum satis hocclaro Nomine & Omen habes. Rara celebratur, scin'? Munificentia Virtus, Omnibus elogiis non celebranda satis, nt Ingratos propter minime, led propter egenos, S. Queis sulgetradiis, quos recreatque suis. Et quos conservat, partem dum sinit habere Hos in divitiis, quas dedit iple DEVS. MVNIFICVS quarequoque Thelaurariusalti Numiniselt, miseros, hoccemonente, fovens. OTitulum rarum! quo si quis jure vocatur, Ejuslaus omni carmine major erit. Hæc, quæ perpaucisretuli, sinapplico, sane Ad TE cuncta viden'? MAGNE PATRONE, quadrant. Assecla nam Magnies dicendus Casaris, (b) ingens Quem laus (scripta probant,) obbene socta manent. Hicce recordatus, quod non benefecerat ulli, Nempe die exacto, cum suit orta quies, ct, Illico, sed tristis, clamare solebat: amici, Trivimus injuste, perdidimusque diem! Sedne die npausn Pavor [c] TIBI, finiolaudes, Laudibus addendo vota precesque meas. Quas, si suscipies, velut hactenus, auguror, hili Zoilus & Sciolus mî levis instarerunt. Macte VIR, ingenio felix & ore diserto, GNOSPIADÆ Gentis perpetuumque Decus. Gratorde Festo præclari Nominis bujus, Sapeque quod videas, pectore & ore precor. Sit sine nube dies przsens, expersque doloris, nt. Illum tranquillus munere pacis agas. Pax totam vitam, pax alma domumque torumque Castum, sed vacuum, Conjuge cingat, Io! Deni-(b) Tit. Vesp. vid. Sveton. (e) Prov, ap. Græc. de reb. ingrat. sæpiusque repetendo obtrusis.

Denique TV vero post sunera sera, beata

Æternz pacis dote sruaris: Amen!
Talia qui scribit, quitalia vota precatur,

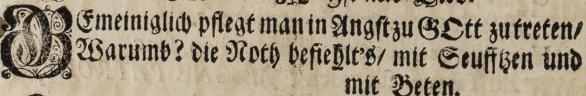
Nulla TIBI potust nobiliora dare.
Interea veniam dabis his, quz langvida Musa
Occinuit doctis auribus hzcce tuis.

Expectans alio tulerint si tempore sata

TEque TV Oque magis Nomine digna: Vale!

Mathanael Bottlieb Bnospius.
per anagr. o. in a. mut. & elis. p.

Halte an Watt in Angst aus Lieb.



Somacht'es ehemahls/ wie aus der Schrifft bekannt/ Der/so sonst ward ein Mannnach GOttes Hertz genant Doch soll ein frommer Christnicht nur an GOtt gedencken/ Und seinen Sinn als denn nur erst zu Ihm hinlencken/

Wennesihmübel geht: viel besser ists gethan/

Wenuman getrostzu Ihmohn Creußauchrussen kan. Its mir/Sochwerther Gerr/vergont mich einzusinden/ Und an dem Nahmens Bag mit Wünschen KHN zu binde So wärmein Herßens Wunsch (ich red ohn Heuchelen) EN lebe jederzeit vergnüge und Kummer fren.

Solt aber INM ein Treuß auch ohngefehr entstehen/ (Davorder Mimmel sen!) das schwerpstegt abzugehen/ So halte LR an WOtt aus Wieb in Angst

Der wird/eh'ENS vermeint/IDM wieder gnädig seyn.



1 1 1 1 3 10 8 V. Jal 3 21 119